

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
БАЛАДА ЗА ЧОВЕКА

chitanka.info

*Самичък в студената бяла гора
две ноци човекът се влече.*

*И каза гората: — Нима не разбра?
Ранен си. Отиваш си вече.*

*Умиращ. Далеч е отрядът сега.
Ни стряха, ни лек, ни пътека.*

*Но глух бе човека, съборен в снега.
Пълзеше, пълзеше човека.*

*И каза гората: — Смири се и спри!
Не ще се изтръгнеш от мене.*

*Виж — бързият гълъб е паднал дори
до тебе с крила укротени.*

*Къде ще отидеш с такива нозе,
крилете щом в мен са сковани?*

*И спря се човекът. И гълъбът взе,
и скри го до своите рани.*

*И гълъбът, сбрал топлина от кръвта,
под пазвата трепна полека,*

*ударил с криле и натам полетя,
където не стигна човека.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.